

небеса ѹтврдишася, и Дѣхомъ ѹстѣ Его вса сила ихъ (*). И тѣй тріединый Богъ е Творецъ на сичко и Вседържатель; сичко-то видимо и невидимо, небето и земата, направено е и са спазва отъ Него.

Да, было е врѣме, когато е нѣмало нищо, нито земата, на която живѣимъ, нито небето, което е надъ насъ, нито тѣй пространство, което е междѣ неето и земата, нито свѣтилата, които скѣтѣхъ на насъ отъ небето, нито звѣздытѣ, които блестѣхъ на небето, нито рѣкытѣ, нито моретата, нито езерата, нито растеніята, нито птицытѣ, нито рыбытѣ, нито животнытѣ, нито челоуѣцытѣ—нищо, нищо нѣмало отъ тѣй, което сега живѣе и дыше; было е врѣме, когато и самото врѣме не сщществовало, нѣмало нито денье, нито нощи.—Нищо не сщществовало тогызъ. Былъ е само единъ Богъ, вѣчный, самосщщый, безначалный, безконечный. Той е былъ сѣкога, както е и сега, както и сѣкога ще вжде. Той не е наченкалъ никога да сщществова, но безъ начало сщществова и не ще прѣстане да сщществова, но безъ край ще сщществова. А сичко що сщществова освѣнь Него, видимо и невидимо, сичко е засщществовало само отъ едно извѣстно

(*) Псал. 32, 6.